

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez panią XXXX XXXX, reprezentowaną przez r.pr. Przemysława Hermanna, zwanego dalej: Pełnomocnikiem Odwołującej, od decyzji Prezydenta Miasta Poznania Nr 989/2023 z 15.12.2023 r. (znak: UA-IV.6740.1043.2023) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej publicznej KD-L na odcinku pomiędzy ulicą Smoluchowskiego a ulicą Węgorka, zwanej dalej: decyzją PMP:

- I. **Uchylam** załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji PMP - rysunek pn. „Mapa przedstawiająca projektowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych” ukazujący linie rozgraniczające teren
i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia nowego rysunku pn. „Mapa przedstawiająca projektowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych” ukazującego linie rozgraniczające teren, który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.
- II. **Orzekam** poprzez dodanie, po punkcie II.2. na stronie 2. zaskarżonej decyzji PMP, następującego zapisu:
 3. Liniami rozgraniczającymi teren objęte są następujące nieruchomości:
 - 3.1. Nieruchomości powstałe w wyniku podziału wskazane w kolumnie „nr działki po podziale” w tabeli zawartej w pkt. V. decyzji, oznaczone pogrubioną czcionką.
 - 3.2. Nieruchomość wskazana w tabeli zawartej w pkt. VI. decyzji.
- III. **Uchylam** poprzez wykreślenie, w punkcie VII. na stronie 4. zaskarżonej decyzji PMP, słów: „• Załączniki do projektu budowlanego”.
- IV. **Uchylam** decyzję PMP w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy dokumentacji budowlanej, stanowiącej załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:
 - w Projekcie zagospodarowania terenu: stronę 3, stronę 25 i rysunek PZT-2
 - w Projekcie architektoniczno-budowlanym: stronę 4 i stronę 29

i orzekam poprzez zatwierdzenie nowych, odpowiadających im dokumentów:

- strony 3 Projektu zagospodarowania terenu – oświadczenia o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej,
- strony 25 części opisowej Projektu zagospodarowania terenu,
- rysunku PZT-2,
- strony 4 Projektu architektoniczno-budowlanego – oświadczenia o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej,
- strony 29 części opisowej Projektu architektoniczno-budowlanego,

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 2.

- V. Orzekam** poprzez dodanie, w punkcie VIII.3.2)b) na stronie 6. zaskarżonej decyzji PMP, po słowach: „tymczasowych obiektów budowlanych” słów: „ - nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie”.
- VI. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie, w punkcie VIII.5. na stronie 6. zaskarżonej decyzji PMP, słowa: „ciemnoniebieskiego” słowem: „pomarańczowego”.
- VII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniu 22.09.2023 r. do Urzędu Miasta Poznania wpłynął wniosek z 20.09.2023 r., złożony przez pana Romana Rafalskiego, zwanego dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, działającego jako pełnomocnik właściwego zarządcy drogi, tj. Prezydenta Miasta Poznania, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zwanej dalej: decyzją ZRID, polegającej na budowie drogi gminnej publicznej KD-L na odcinku pomiędzy ulicą Smoluchowskiego a ulicą Węgorka w Poznaniu. Pełnomocnik zarządcy drogi wnioskował również o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, powołując się na interes gospodarczy dotyczący terminu realizacji inwestycji, sposobu jej finansowania oraz aktywizacji sąsiednich terenów, a także interes społeczny, polegający na poprawieniu bezpieczeństwa ruchu pieszych.

Wniosek został skorygowany pismem z 29.09.2023 r. (wpływ: 29.09.2023 r.).

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 24/23 z 17.02.2023 r., znak: DI-IV.8012.24.2023) oraz Prezydenta Miasta Poznania (pismo z 24.04.2023 r., znak: UA-IV.6724.521.2023).

Odnosnie wymaganych na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz właściwego prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku sprawa dotyczy miasta na prawach powiatu, jak również zachodzi tożsamość podmiotu

występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskane opinii Prezydenta Miasta Poznania nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 725) zwanej dalej: Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że wniosek i załączone do niego materiały zawierały nieścisłości, wskazane w dalszej części niniejszej decyzji, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- pismo Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu z 13.02.2023 r. Nr 493/23 (znak: CWCR.OZ.Poz.-SLog.0732.41.2023),
- opinia Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 22.02.2023 r. (znak: MKZ-X.4125.5.19.2023.K),
- oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dotyczące działek nr ewid.: 6/2 ark. 30 i 7 ark. 29 obr. 0036, Junikowo.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z art. 11d ust. 1 pkt. 7a i 7b, 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga oraz art. 11d ust. 4 specustawy.

Na podstawie uzupełnionego wniosku Prezydent Miasta Poznania wszczął postępowanie administracyjne - o czym, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 4.10.2023 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 18.08.2023 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia umieszczonego na elektronicznej tablicy ogłoszeń

i w BIP Urzędu Miasta Poznania od 6.10.2023 r. do 20.10.2023 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 10.10.2023 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”). Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W związku z ww. zawiadomieniem 17.10.2023 r. z aktami sprawy zapoznał współwłaściciel działki nr XX ark. XX obr. 0036, Junikowo, a 20.10.2023 r. – Pełnomocnik Odwołującej.

Działając na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., organ I instancji postanowieniem z 18.10.2023 r. zobowiązał Pełnomocnika zarządcy drogi do usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym.

Pismem z 26.10.2023 r. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na ww. postanowienie, przekazując skorygowane i uzupełnione materiały.

Pismem z 27.10.2023 r. Pełnomocnik Odwołującej wskazał na sprzeczność planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w zakresie działki nr XX ark. XX obr. 0036, Junikowo, stanowiącej współwłasność Odwołującej.

Organ I instancji pismem z 31.10.2023 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do złożonych uwag.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 9.11.2023 r. wskazując, że zgodnie z art. 11i ust. 2 specustawy w sprawach dotyczących ZRID nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a decyzja ZRID nie musi być zgodna z ustaleniami planu miejscowego. Ponadto Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że na spornej działce projektuje się chodnik, który stanowi ważny ciąg pieszy pomiędzy ul. Węgorka a ul. Smoluchowskiego, mający istotne znaczenie z uwagi na lokalizację pomiędzy dużym osiedlem mieszkaniowym, a Stadionem Miejskim oraz ROD „Stokrotka” i poprawę bezpieczeństwa pieszych.

Organ I instancji przekazał powyższe wyjaśnienia Pełnomocnikowi Odwołującej pismem z 14.11.2023 r.

Do dnia wydania decyzji PMP pozostałe strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

W dniu 15.12.2023 r. Prezydent Miasta Poznania wydał decyzję, którą udzielił zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 15.12.2023 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Poznania od 19.12.2023 r. do 2.01.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 18.12.2023 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 15.12.2023 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Pismem datowanym na 3.01.2023 r. (wpływ do Urzędu Miasta Poznania: 5.01.2024 r.) odwołanie od decyzji PMP złożył Pełnomocnik Odwołującej, będącą współwłaścicielką działki nr XX ark. XX obr. 0036, Junikowo. Pełnomocnik Odwołującej wniosł o uchylenie zaskarżonej decyzji stwierdzając, że projektowana droga nie będzie łączyła się z ul. Smoluchowskiego (będzie dochodziła do granicy działki nr XX), a projektowany chodnik nie poprawi bezpieczeństwa i komfortu pieszych. Zdaniem Pełnomocnika Odwołującej rzeczywistym celem objęcia inwestycją działki XX jest przeprowadzenie przez nią kanalizacji deszczowej, niezbędnej dla realizacji inwestycji budowlanych na sąsiednich nieruchomościach. Ponadto Pełnomocnik Odwołującej ponownie wskazał na sprzeczność planowanego chodnika z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ww. odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane Wojewodzie Wielkopolskiemu przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 11.01.2024 r. (wpływ: 15.01.2024 r.).

Po wstępnym przeanalizowaniu akt sprawy Wojewoda Wielkopolski pismem z 30.01.2024 r. wezwał Prezydenta Miasta Poznania, jako zarządcę drogi, do:

- 1) Wskazania osoby lub osób reprezentujących zarządcę drogi w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji i ewentualnego przedłożenia pełnomocnictwa jednoznacznie umocowującego tę osobę do reprezentowania Prezydenta Miasta Poznania.
- 2) Doprecyzowania wniosku w zakresie wskazania nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone.
- 3) Wyjaśnienia, skorygowania i/lub uzupełnienia wniosku w zakresie:
 - jednoznacznego określenia zakresu inwestycji dla działek nr 7 ark. 29 i nr 6/2 ark. 30,
 - braku numeru działki 6/11 na załącznikach mapowych,
 - zapisów „wg oddzielnego opracowania”, widniejących na załącznikach mapowych i sprzecznych z zakresem inwestycji wskazanym w opisie technicznym.
- 4) Jednoznacznego wskazania, czy zaprojektowany kolektor kanalizacji deszczowej ma służyć wyłącznie odwodnieniu drogi, czy również innym celom.
- 5) Ustosunkowania się do uwag wniesionych w odwołaniu oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania strony postępowania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia

przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 15.04.2024 r.

Pismem z 16.02.2024 r. odpowiedzi na wezwanie udzielił Pełnomocnik zarządcy drogi. Ustosunkowując się do treści wezwania, Pełnomocnik zarządcy drogi:

Ad. 1) Przekazał stosowne pełnomocnictwa.

Ad. 2) Przekazał skorygowane zestawienie nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone.

Ad. 3) Udzielił wyjaśnień i przekazał odpowiednio skorygowany wniosek wraz z załącznikami.

Ad. 4) Wyjaśnił, że projektowana kanalizacja deszczowa służyć ma odwodnieniu zarówno drogi, jak i innych przynależnej do niej zlewni, tj. działek sąsiednich i wskazał na brak możliwości włączenia projektowanej kanalizacji w kanalizację istniejącą lub zagospodarowania wód opadowych na terenie projektowanego pasa drogowego drogi KD-L.

Ad. 5) W odpowiedzi na argumenty podniesione w odwołaniu, Pełnomocnik zarządcy drogi wskazał na przepis art. 11 i ust. 2 specustawy oraz wyjaśnił, że w pasach drogowych ulicy Smoluchowskiego i Węgorka przebiegają ciągi piesze. Dla zapewnienia ciągłości komunikacji pieszej w tym rejonie konieczne jest zaprojektowanie chodnika przez teren działki nr XX. Trakt ten jest istotny z uwagi na jego zlokalizowanie pomiędzy dużym osiedlem mieszkaniowym a Stadionem Miejskim oraz Rodzinnymi Ogrodami Działkowymi "Stokrotka". Powstanie tego traktu ma szczególne istotne znaczenie, gdyż ma za zadanie, oprócz wartości komunikacyjnej, także poprawę bezpieczeństwa ruchu pieszych (odseparowanie ruchu pieszego od kołowego). Projektowany chodnik zostanie oświetlony, a przejścia dla pieszych przez ulicę Smoluchowskiego i Węgorka doświetlone. Z uwagi na konieczność zapewnienia odwodnienia pasa drogowego oraz brak możliwości włączenia do kanalizacji deszczowej w ulicy Węgorka niezbędne jest włączenie projektowanej kanalizacji deszczowej do istniejącego kanału deszczowego w pasie ulicy Smoluchowskiego z przejściem przez teren działki nr XX.

W związku z powyższym Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził, że nie ma możliwości zmiany przyjętych rozwiązań projektowych.

Po przeanalizowaniu załączonej do wniosku dokumentacji budowlanej, organ II instancji pismem z 29.03.2024 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do wyjaśnienia i/lub uzupełnienia następujących niejasności i braków w dokumentacji budowlanej:

1) Wyjaśnienia, czy dla przedmiotowego przedsięwzięcia zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1518), zwanego dalej: rozporządzeniem PTB obowiązujące od 21 września 2022 r., czy przepisy rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie WT, obowiązujące do 20 września 2022 r.

- 2) Braku numeru działki 6/11 (przed podziałem: 6/8) na rysunku Projektu zagospodarowania terenu, zwanego dalej: PZT.
- 3) Braku w legendzie na rysunku PZT wszystkich oznaczeń graficznych wynikających z mapy.
- 4) Braku na rysunku PZT podpisów wszystkich projektantów opracowujących projekt.
- 5) Braku w projekcie zagospodarowania terenu odniesienia do lokalizacji słupa oświetleniowego w granicy działki nr 2/14.
- 6) Wyjaśnienie niezgodności długości zaprojektowanej drogi w projekcie zagospodarowania terenu i projekcie budowlanym.
- 7) Braku odniesienia w projekcie budowlanym do § 22 rozporządzenia PTB.
- 8) Rozbieżności zapisów odnośnie sposobu odprowadzenia wód opadowych z projektowanych nawierzchni.
- 9) Podania w oświadczeniu złożonym zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 Pr. bud. niewłaściwego dziennika ustaw.
- 10) Nieprzedłożenia zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 Pr. bud. kompletnego oświadczenia o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a., organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 30.01.2024 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 14.05.2024 r.

Pismem z 15.04.2024 r. (wpływ: 16.04.2024 r.) Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie wskazując, że do przedmiotowej inwestycji zastosowanie mają przepisy rozporządzenia PTB, a także przedkładając niezbędne wyjaśnienia oraz skorygowane i uzupełnione elementy PZT i Projektu architektoniczno-budowlanego, zwanego dalej: PAB.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 14.05.2024 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB w aktach organu I instancji oraz dodatkowo wypisy z EGiB z 10.05.2024 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 14.06.2024 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 12.07.2024 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 17.05.2024 r. do 11.06.2024 r. w BIP WUW w Poznaniu od 17.05.2024 r. do 31.05.2024 r. oraz w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń

Urzędu Miasta Poznania od 17.05.2024 r. do 31.05.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 17.05.2024 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

Pismem z 21.05.2024 r. Zarząd Dróg Miejskich w Poznaniu poinformował o dokonaniu zawiadomienia o zakończeniu budowy i uzyskaniu zaświadczenia o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu.

Do dnia wydania niniejszej decyzji pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji organ II instancji stwierdził, co następuje:

Decyzja PMP została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja PMP została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Prezydenta Miasta Poznania. Organ I instancji prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Dokonując kontroli decyzji PMP z punktu widzenia spełnienia wymogów art. 11f ust. 1 specustawy (treść decyzji) stwierdzono, co następuje:

- 1) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I. na stronie 1. prawidłowo ustalił wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii.
- 2) Decyzja PMP, zgodnie z wymogami art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. na stronie 2. określa linie rozgraniczające teren.

Z uwagi na dokonane w toku postępowania odwoławczego/naprawczego korekty wniosku i załączników graficznych organ II instancji uznał za konieczne uchylene i zastąpienie załącznika graficznego pn. „Mapa przedstawiająca projektowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych” ukazującego linie rozgraniczające teren.

Ponadto z uwagi na brak jednoznacznego wskazania w punkcie II. nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren, organ II instancji uznał za celowe uzupełnienie zapisów tego punktu.

- 3) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punkcie III. na stronie 2. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

- 4) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. na stronach 2.÷3. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.
- 5) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. na stronach 3.÷4. zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.
- 6) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. na stronie 4. prawidłowo wskazał nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Poznania.
- 7) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII. na stronach 4.÷5. zatwierdzając PZT oraz PAB.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera „zatwierdzenie projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego”. Organ I instancji zatwierdził element dokumentacji budowlanej, który nie stanowi integralnej części PZT i PAB, a więc nie podlega zatwierdzeniu w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, tzn. Załączniki do projektu budowlanego. W związku z powyższym organ II instancji uznał za stosowne uchylene zapisu dotyczącego ww. elementu.

Ponadto w toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził braki i nieściśności w dokumentacji budowlanej, które zostały wyjaśnione, uzupełnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne uchylene decyzji PMP w zakresie, w jakim zatwierdza ona wybrane elementy PZT i PAB, i zatwierdzenie w to miejsce odpowiednio uzupełnionych i skorygowanych dokumentów projektowych.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi w momencie złożenia wniosku przepisami dotyczącymi projektowania dróg, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji ZRID. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

- 8) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:
 - w punkcie VIII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
 - w punkcie VIII.2. organ I instancji - zgodnie z wnioskiem - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
 - w punkcie VIII.3. organ I instancji ustalił obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania i określił termin rozbiórki tych obiektów oraz ustalił obowiązek rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych

– przy czym nie ustalił terminu tej rozbiórki, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne uzupełnienie punktu VIII.3 w tym zakresie. W punkcie VIII.6. organ I instancji zezwolił wykonanie ww. obowiązku, a w punkcie VIII.7. ograniczył sposób korzystania z nieruchomości na potrzeby związane z rozbiórką (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy);

- w punkcie VIII.4. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy);
- w punkcie VIII.5. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek budowy oraz przebudowy innych dróg publicznych, a w punkcie VIII.6. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j specustawy).

Należy jednak wskazać, że w ww. punkcie omyłkowo wskazano niewłaściwy kolor linii, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne stosowne skorygowanie zaskarżonej decyzji w tym zakresie;

9) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 20a specustawy.

10) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie IX. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali, a także czyni zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 specustawy, bowiem organ I instancji w punkcie X. prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Dokonując analizy decyzji PMP organ II instancji stwierdził także, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Poznania, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, a także uzasadnienie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji zajął także stanowisko odnośnie uwag wniesionych przez Pełnomocnika Odwołującej w toku postępowania.

Wskazać należy, że organ I instancji nie odniósł się do wymogów art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku. Brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku stanowić może naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a. Z uwagi na zakres i lokalizację inwestycji należy jednak uznać to uchybienie za nie mające wpływu na kształt rozstrzygnięcia, bowiem projektowany odcinek drogi położony jest poza granicami obszarów chronionych, w obrębie istniejącego układu urbanistycznego miasta Poznania, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy usługowej.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja PMP zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję PMP i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji jak i jej lokalizacja pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja ZRID jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecnictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: „Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność

czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami”.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy w pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów dotyczących lokalizacji inwestycji, jej racjonalności oraz celu objęcia inwestycją działki stanowiącej współwłasność Odwołującej.

Zastosowanie znajdują zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i nie są władne do korygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji lub narzucania lokalizacji jej poszczególnych elementów. Powyższe oznacza, że działanie organu administracji nie opiera się na uznaniowości, ale polega na przyjęciu konkretnego wniosku i jego weryfikacji w jego granicach bez możliwości ingerowania w takie aspekty inwestycji jak lokalizacja i w przebieg linii podziału nieruchomości, lokalizacja poszczególnych elementów drogi czy zastosowane rozwiązania budowlane.

Podkreślić w tym miejscu należy, że żaden przepis prawa nie przewiduje badania przez organ „rzeczywistych celów” zarządcy drogi, zwłaszcza w oparciu o domniemania stron.

W tym miejscu powtórzyć należy, że ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od opinii stron postępowania odnośnie konieczności przejęcia nieruchomości. Nieuwzględnienie osobistych zapatrywań, oczekiwań, postulatów czy życzeń stron postępowania co do zakresu inwestycji nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Żaden przepis prawa nie uzależnia bowiem możliwości wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uzyskania akceptacji stron postępowania.

Ewentualne ustępstwa w zakresie przebiegu czy rozwiązań drogowych wymagają akceptacji inwestora, gdyż on jest dysponentem wniosku (por. wyrok WSA w Poznaniu z 5.08.2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20). Organy wydające decyzję w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie wyznaczają przebiegu drogi, nie ustalają parametrów jej poszczególnych elementów i nie mają możliwości przymuszenia inwestora do dokonania

zmian, o które ubiegają się inne strony postępowania, o ile takie zmiany nie wynikają ściśle z litery prawa.

Zarówno organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mogły więc działać tylko w granicach tego wniosku, nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w lokalizację poszczególnych elementów drogi, zaproponowanych przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, zarówno organ I jak i II instancji - biorąc pod uwagę interes Odwołującej oraz możliwość dobrowolnego uwzględnienia jej oczekiwań przez zarządcę drogi - zwróciły się do inwestora o zajęcie stanowiska odnośnie wniesionych uwag. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi wyżej cytowanymi pismami z 9.11.2023 r. i 16.02.2024 r., udzielając wyjaśnień odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych. Zarządca drogi stwierdził w sposób jednoznaczny, że nie widzi możliwości ich zmiany.

Organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, że kształt inwestycji narusza normy prawne.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że chodnik stanowi element drogi, podobnie jak jezdnia, zieleń drogowa i pozostałe niezbędne urządzenia (np. oświetlenie, kanał technologiczny, odwodnienie).

Zgodnie z mapą przedstawiającą proponowany przebieg drogi, na przeznaczonej pod inwestycję drogową działce XX (powstałej w wyniku podziału działki nr XX) zaprojektowano elementy układu drogowego: chodnik, oświetlenie uliczne, kanał technologiczny, kanalizację deszczową (niezbędną dla odwodnienia drogi) i zieleń. Zakres wywłaszczenia znajduje więc uzasadnienie w przedstawionej dokumentacji budowlanej.

Wszelkie zarzuty, oparte jedynie na subiektywnej ocenie zasadności wykonania drogi czy chodnika, a także na polemice ze stanowiskiem Pełnomocnika zarządcy drogi, nie mogą więc zostać uwzględnione w niniejszym postępowaniu.

W tym miejscu należy również przytoczyć stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z 16.10.2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wywłaszczonych; po drugie, uproszczona procedura wywłaszczenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości,

które muszą być zajęte, a zatem wywłaszczone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i - w następstwie jej wydania - wywłaszczonych. Przy założonym przebiegu drogi - z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony - wypadnięcie choćby jednej z grup wywłaszczonych nieruchomości może unicestwić całą inwestycję.

Elementy układu drogowego zaprojektowane na części nieruchomości stanowiącej współwłasność Odwołującej nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od całości inwestycji drogowej, której są integralną częścią. Chodnik, oświetlenie uliczne, kanał technologiczny, kanalizacja deszczowa i zieleń, zaprojektowane na terenie spornej nieruchomości, nie funkcjonują w próżni. Przeciwnie, stanowią nierozzerwalną całość układu drogowego i służą obsłudze wszystkich uczestników ruchu drogowego oraz ochronie przyległych terenów przed uciążliwościami związanymi z ruchem drogowym.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności stwierdzić należy, że w analizowanym przypadku brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej lub do zmiany przebiegu inwestycji (rezygnację z zajęcia spornej działki).

III.

Poza zakresem orzekania w niniejszej sprawie muszą pozostać wszelkie argumenty dotyczące uwarunkowań wynikających z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 11i ust. 2 specustawy w postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z czym przy wydawaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie bierze się pod uwagę ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jak również dopuszczalna jest lokalizacja dróg wraz z wszystkimi ich elementami (w tym chodnikiem) oraz podział nieruchomości i przejęcie ich części pod pasy drogowe w sposób inny niż to przewiduje obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania terenu.

IV.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania.

Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy Pr. bud. oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania co do określonej polityki inwestycyjnej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Łukasz Michalski

Kierownik Oddziału

Wydział Infrastruktury

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) „Mapa przedstawiająca projektowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych” ukazująca linie rozgraniczające teren,
- 2) Elementy dokumentacji budowlanej - zgodnie z pkt. IV. niniejszej decyzji.

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Roman Rafalski, ul. Kawiary 30d, 62-200 Gniezno (jako pełnomocnik zarządcy drogi – 1 egz. wraz z załącznikami),
- 3) r.pr. Przemysław Hermann, Kancelaria Radców Prawnych „Jurałowicz, Hermann i Wspólnicy” Spółka komandytowa z siedzibą w Poznaniu, ul. Wroniecka 18/1, 61-763 Poznań (jako pełnomocnik Odwołującej - bez załączników),
- 4) aa.

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu dla Miasta Poznania, plac Kolegiacki 17, 61-841 Poznań (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) ZGiKM GEOPOZ (ePUAP, bez załączników),
- 3) ZDM Poznań (ePUAP, bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;
insp. woj. Aneta Turulczyk-Raczkowiak, tel. 61 8541709,
e-mail: aturulczyk@poznan.uw.gov.pl.

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00, wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.